

Sygn. akt: I C 766/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 stycznia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Michał Siemieniec
Protokolant:	sekretarka Weronika Chwast

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2018 r. w Olkuszu na rozprawie
sprawy z powództwa Kancelaria (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w K.

przeciwko H. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 kwietnia 2017 r., wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Kancelaria (...) S.A. w K. domagała się zasądzenia od pozwanej H. J. kwoty 2236,81 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 30 listopada 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, poza tym zasądzenia zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania pozwu podano, że (...) Sp. z o.o. dokonała w dniu 16 maja 2016 r. na rzecz powoda przelewu wierzytelności przysługującej jej w stosunku do pozwanej. Pozwana zawarła z cedentem w dniu 14 listopada 2014 r. umowę pożyczki kwoty 1765 zł za pośrednictwem platformy internetowej pożyczkomat.pl. (...) strony zawarły umowę ramową pożyczki, która określała zasady i warunki zawierania wszystkich umów pożyczek. Pożyczkodawca przeprowadził weryfikację pożyczkobiorcy i w dniu 14 listopada 2014 r. wypłacił środki pieniężne zgodnie z umową. Pozwana zobowiązała się zwrócić: kapitał pożyczki, tj. kwotę 1765 zł, prowizję, tj. kwotę 471,81 zł. Pozwana spłaciła łącznie 250 zł. O dokonaniu cesji pozwana została poinformowana pismem z dnia 16 maja 2016 r. Wezwanie pozwanej do zwrotu zadłużenia okazało się bezskuteczne.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i postanowieniem z dnia 22 maja 2017 r. przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Olkuszu.

Pozwana nie stawiła się na rozprawę, nie zajęła też stanowiska w sprawie na piśmie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 21 lipca 2014 r. (...) sp. z o.o., zawarł z H. J. umowę o udzielanie pożyczek oraz pierwszą pożyczkę o numerze (...) - (...). Kwota pożyczki udzielonej pozwanej wynosiła 800 zł, prowizja, stanowiąca całkowity koszt

pożyczki wynosiła 214,40 zł, termin spłaty pożyczki określono na 21 sierpnia 2014 r. Kwota 800 zł została wypłacona przez pożyczkodawcę pożyczkobiorcy w dniu 21 lipca 2014 r.

W dniu 16 maja 2016 r. (...) Sp. z o.o. zawarł umowę przelewu wierzytelności w stosunku do H. J., wynikającej z umowy nr (...) z dnia 14 listopada 2014 r. w kwocie 2.236,81 zł, w tym 1.500 zł kapitału, na rzecz Kancelarii (...) S.A. z siedzibą w K.. W dniu 6 czerwca 2016 r. powód skierował do pozwanej zawiadomienie o cesji. Pozwana nie uiściła na rzecz powoda żadnej kwoty.

Powyższe okoliczności faktyczne ustalono na podstawie dokumentów przedstawionych przez powoda, tj. umowy przelewu wierzytelności [k. 11-12], załącznika do umowy [k. 13], zawiadomienia o cesji [k.14], umowy o udzielanie pożyczek i umowy pożyczki [k. 16-22], zaświadczenia z (...) S.A. [k.25].

Sąd, co prawda, orzekł w sprawie zaocznie, a więc w typowej sytuacji ustaliby stan faktyczny na podstawie twierdzeń pozwu, po myśli art. 339 § 2 kpc. Ze względu jednak na okoliczność, iż twierdzenia pozwu budziły uzasadnione wątpliwości – z uwagi na ich oczywistą sprzeczność z dokumentami dołączonymi do pozwu – ustalenia faktyczne oparto na zgromadzonych dowodach (przedstawionych przez powoda), nie zaś na twierdzeniach zawartych w uzasadnieniu żądania.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie jest zasadne. Powód wywodził swe uprawnienie do żądania od pozwanej objętej pozvem kwoty z umowy przelewu wierzytelności, a więc z umowy, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza) (art. 509 § 1 kc). Skutkiem przelewu wierzytelności jest przejście wierzytelności na nabywcę w takim stanie, w jakim była w chwili zawarcia umowy. W świetle tego unormowania, warunkiem nabycia wierzytelności jest więc jej istnienie w dacie zawarcia umowy. Jak wyżej ustalono, pozwana zawarła z cedentem umowę pożyczki, ale inną niż ta, z której wynikała wierzytelność objęta przelewem na rzecz Kancelarii (...) S.A.. Inny jest zarówno numer umowy, data jej zawarcia, data płatności, pożyczona kwota oraz koszty prowizji. Każdy element indywidualizujący pożyczkę, z której należność jest przedmiotem postępowania (oczywiście oprócz podmiotów) jest więc odmienny od wynikającego z umowy dołączonej do akt. Uzasadnione jest w tej sytuacji przyjęcie, że cesją na rzecz powoda była objęta wierzytelność z tytułu zupełnie innej umowy, niż złożona do akt sprawy. Musi to prowadzić do oddalenia powództwa. Z tego względu orzeczono jak w sentencji.

[SSR M. S.]